

Tinerciler yoksul çocuklardır

GÜVEN SAK

Ekonomi / 21/02/2012

Türkiye'de her dört çocuktan biri yoksul bir ailede yetişiyor. Çocuk yoksulluğunda OECD ortalaması % 12,6 düzeyinde.

Türkiye, OECD verilerine göre, çocuk yoksulluğunun en yüksek olduğu ülkelerin başında geliyor. Sayın Başbakanımız geçenlerde "Bu açlığın tinerci olmasını mı istiyorsunuz?" diye muhaliflerine sesleniyordu. Ben istemiyorum. Sayın Başbakan'ın da istemediğini biliyorum. Ama gelin görürün ki, veriler ortadadır. Tinerciler, yoksul çocuklardır. Sokaklarda yaşarlar. Çocuk yoksulluğu ise OECD verilerine göre Türkiye'de, son on yılda artmıştır. Gelin bugün, size bu rakamlardan ne anladığımı anlatayım. Ortaokul münazaralarındaki gibi, boş konuşup, ortaya atılmak yerine, bu rakamlara bakıp, politika üretmek lazım. Ben de yardım edeyim. "Biliyordun da, neden söylemedin" demesinler.

OECD Çocuk Yoksulluğu Raporu en son geçen yılın sonunda yayımlandı. Rapor, OECD ülkelerini çocuk yoksulluğu açısından karşılaştırıyor. Raporda 18 yaşından küçük çocuklar, ailenin harcanabilir gelirine katkıda bulunmadan ortak olması gerekenler ele alınıyor. Bu çerçevede, hanelerin harcanabilir geliri, hanehalkı sakinlerinin sayısı dikkate alınarak, karşılaştırılabilir hale getiriliyor. Hanehalkı geliri hesabında maddi yardımlar da dikkate alınıyor. Sonra da en çok sayıda hanenin elde ettiği karşılaştırılabilir hanehalkı gelirinin yarısından daha az gelir elde eden ailelerin çocukları 'yoksul çocuk' olarak tanımlanıyor. Böyle bakıldığında, çocuk yoksulluğu, 18 yaşından küçük, toplam çocuk nüfusu içinde, yoksul ailelerde yetişen çocukları tanımlamak için kullanılıyor.

OECD raporuna göre, Türkiye'de, çocuk yoksulluğu oranı yaklaşık yüzde 23,5 düzeyinde. Bu ne demek? Türkiye'de her dört çocuktan biri yoksul bir ailede yetişiyor demek. Çocuk yoksulluğunda OECD ortalaması yüzde 12,6 düzeyinde. Türkiye, 2008 yılı verilerine göre, OECD'yi neredeyse ikiye katlıyor. Kuzey ülkelerinde çocuk yoksulluğu oranı tek haneli seviyelere düşüyor. Türkiye, İsrail, Meksika ve Amerika Birleşik Devletleri'nde ise oran yüzde 20'yi aşıyor. 1995-2008 döneminde en hızlı artış, 12,1 puanlık yükselişle İsrail'de oluyor. Türkiye'deki çocuk yoksulluğu ise aynı dönemde 3.9 puan artıyor. Rapora <http://bit.ly/bk52kp> adresinden ulaşmak mümkün. Rapordaki tablolara bakınca, insan birkaç sonuç çıkarmaktan kendini alamıyor. İlk sonuç ortadadır. Türkiye'de yoksul ailelerde yetişen çocukların sayısı artmaktadır. Bunu yoksul ailelerde doğurganlık oranı daha yüksektir diye okumak da mümkündür. Aynı rakamın dağılımına bakıp, örneğin, Diyarbakır'da çocuk yoksulluğunun son derece önemli bir problem olduğunu da tespit etmek mümkündür. Çocuk yoksulluğu Türkiye açısından son derece önemli bir problem olmaya adaydır. Ülkenin bugün için değil, yarını için. Geçtim, sokakta yaşayıp, tinerci olanların esasen bu yüzden çıkıyor olması gerçeğini. Yoksul ailelerde yetişen çocuklar yarıya birkaç adım geride başladıkları için eğitim ve sağlık hizmetlerinden de yeterince yararlanamamaktadırlar. Sonuçta eriyecek olan ülkenin beceri birikimi olacaktır. Hatırlatırım. Bu ilk noktadır.

Geleyim, ikinci noktaya. Yine OECD bulgularına göre, annenin de çalıştığı haneler arttıkça çocuk yoksulluğu oranı düşmektedir. Dolayısıyla, Türkiye gibi, kadınların işgücüne katılımında ciddi engellere sahip olan bir ülkede önümüzdeki dönemde çocuk yoksulluğunun azalmasını değil, artmasını beklemek gerekmektedir. Yoksul ailelerin sayısı azalır, yoksul ailelerde yetişen çocukların sayısı da azalacaktır. Bu iki yolla işlemektedir: Bir yandan,

anneninin de çalışmaya başlaması ile birlikte doğurulanlık oranı düşmektedir. Diğer yandan ise, hanenin meliri, kadının çalışmaya başlaması ile artmaktadır. Çocuk yoksulluğu, işsizlik meselesi ile de yakından alakalıdır. Üçüncü nokta ise şudur: Yoksul ailelerin doğurulanlık oranı yüksek iken başlatılacak bir “3 çocuk şart” kampanyası ne anlama melir? Yoksa Sayın Başbakanımız çocuk yoksulluğunu azaltmak için, yoksul hanelerin sayısını azaltmadığını ördüğü için, şimdi varsıl ailelerdeki çocuk sayısını arttırmaya mı çalışmaktadır? Meseleye çözüm metirmek yerine üstünü mü örtmeye çalışmaktadır? Türkiye’de yoksul ailelerde yetişen çocukların sayısı artmaktadır. Sosyal politika planlamasında öncelikler bu çerçevede özden meçirilmek zorundadır. Yoksa Türkiye zaten kötü olan beşeri sermayesinin eriyişine seyirci kalmış olur.